

Rezümé

A jelenlegi hulladékgyűjtési rendszer lecserélése 149 millió Ft-ba kerülne a három településen. Az összlakosok száma 5087 fő. Egy főre jutó egyszeri beruházási költség 29 290 Ft lenne, de mivel háztartások alapján számolódik a hulladékszállítási díjszabás ez így nem reális összeg. A 3 három településen 2 738 ingatlan található, amelyeknek 54 419 Ft/ingatlan lenne az egyszeri költsége átalakításnak. A Duna Stratégiához rendelt keretből finanszíroznám meg a projektet, de ha a lakóknak kellene kifizetni ezt az összeget, akkor sokkal jobban vigyáznának az eszközökre. egy éves időtartama alatt havi részletekben kifizethető lenne az összeg. A befektetett tőke hamar megtérülne, ha a hátszág is ki lenne építve az egész országra kiterjedten. A másodnyersanyagok értékesítésből származó bevételek fedezik az eljárás fenntartásának költségeit. Emellett, ha a másodnyersanyagokat nem utazzatjuk, azzal megspóroljuk a logisztikai költségeket. A strukturáltan kihelyezett feldolgozó és termelő üzemek összehangolásával, munkahelyeket és tisztább környezetet teremthetünk. emellett csökkentjük az utak terhelésének mértékét azzal, hogy nem szállítjuk messzire a másodnyersanyagokat, és a levegő tisztaság is növekszik. Így értéket kézhethünk olyan dolgokból, amelyek a modern társadalom szemében már csak hulladékok. Mi egy egész régió húzóágazatává tehetjük a szemetünket.

A felállított eljárásom nem új, hanem az általam megismert hazai és külföldi módszerek összegzése: szelektív hulladékgyűjtés, hulladékudvarok, otthoni szelektálás, közterületi szelektálás és a biológiailag lebomló hulladékok komposztálása együttesen.

A módszer hatékonyságára jellemző, hogy önköltséges. Egyéb járulékos bekerülési költsége nincsen. Így is működő képes, hogy nincs kialakulva és felépítve a hozzárendelt újrahasznosító üzemek. Az feldolgozóüzemek és az eljárásom összekapcsolása már egy következő dolgozatom témája.